

N:o 26.

Af Herr Cassel, K., angående ett tillägg till § 10 mom. 2 i Kongl. Förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker.

De betydliga belopp, som inflyta för minuterung och utskänkning af bränvin i städerna inverka i icke ringa mån å hushållnings-sällskapens och landstingens förmåga att bestrida deras utgifter. Man har också nästan vid hvarje riksdag sett fråga väckas om bränvinsafgifternas antingen ingående till Statsverket, eller fördelning på länen efter folkmängden, eller disponerande på annat sätt, och nekas kan väl icke att för närvarande, då Riksdagen behöfver anskaffa betydliga belopp, vare sig genom direkt eller indirekt beskattning, minuterung och utskänkning af bränvin vore ett för Staten lämpligt beskattningsföremål, men städernas tvifvelaktiga, fast häfdvunna rätt i detta hänseende har alltid lyckats göra sig gällande. Man torde således icke nu heller hafva hopp om framgång för förslag i nyss antydda riktning.

Hvad som dock alla torde vara ense om är, att, när till bolag i stad öfverlåtes all den minuthandel med eller all den utskänkning af bränvin, hvilken eljest skolat å auktion utbjudas, hushållnings-sällskapen och landstingen må utbekomma deras behöriga andelar af afgifterna. Man kan ju nemligen tänka sig, att ett bolag bildar sig, hvilket för en ganska vacker afgift öfvertager stadens bränvins-minuterung och utskänkning, men icke destomindre skördar en vacker så kallad nettoprovenue, som äfven vackert skänkes och användes till stadens bästa. Af denna vinst skulle dock hushållnings-sällskap och landsting hafva deras andelar, men då bolagets räkenskaper icke äro underkastade dessa korporationers granskning kunna de aldrig göra sig förvissade att hafva erhållit hvad dem med rätta tillkommer. En sådan händelse är åtminstone icke otänkbar.

Genom Kongl. Kungörelsen den 17 Maj 1867 är visserligen nu mera föreskrifvet, att anbud å öfvertagande af ifrågavarande minuterung och utskänkning skall af Konungens Befallningshafvande, efter pröfning af den erbjudna afgiftens belopp samt förhållandet mellan nämnda afgift och det kannetal bränvin bolaget anses kunna afyttra, antingen antagas eller förkastas. Frågan kommer likvisst icke

på det klara, förr än sålunda antaget bolag åläggas med behörigen förda räkenskaper redovisa den vinst bolagets rörelse lemnat, äfvensom det kannetal spritdrycker som bolaget under året såväl utminuterat som utskänkt. Ingen synes mig vara närmare så berättigad som förpligtad till emottagande af en sådan redovisning än Konungens Befallningshafvande, som bolaget antagit, samt hushållnings-sällskapet och landstinget, som till andel af vinsten äro berättigade.

Med anledning af hvad jag sålunda haft äran anföra, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade besluta ett tillägg till § 10 mom. 2 i Kongl. Förordningen angående vilkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, sådan densamma lyder i Kongl. Kungörelsen den 17 Maj 1867, af följande innehåll, nemligen: »Sådant bolags räkenskaper, utvisande såväl den vinst bolagets rörelse under året lemnat som det kannetal brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker bolaget under året utminuterat och utskänkt, vare underkastade årlig revision af ombud, som utses ett af Konungens Befallningshafvande, ett af landstinget och ett af hushållnings-sällskapet i länet.»

Om remiss häraf till behörigt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1868.

K. Cassel.

N:o 27.

Af Grefve Mörner, C. G., om beviljande af en årlig pension å 500 R:dr åt Kammarrätts-rådet C. Printzenskölds enka, Beata Christina Lagerberg.

Efter hvad jag erfarit har Kongl. Maj:t ej funnit skäl att fästa afseende å en af numera affidne Kammarrätts-rådet Carl Printzenskölds enka, Beata Christina Lagerberg, gjord underdånig ansökning, att Kongl. Maj:t täcktes hos Riksdagen föreslå,